

Na učelu po godach.

Sbožny Bog! tebe služyšch, to jo našcha wěrna a poľna gluznosć! Daj, aby my to husnali, tebe wot hutšchoby se modlili, a tebe samemu we duchu a wěrnosczi služyli přičes Jěsom Krista, twojogo lubego syna, našchogo Humožnika. Amen.

My smy winowate, m. !! Bogu služyšch. Přicheto tak žějo Jěsus: Won o stoj pišane: ty derbišch se Bogu twojomu Kněsu modlišch, a jomu samemu služyšch.

Zogodla pak dejmy Bogu služyšch? Zogodla, doku- laž won našch Kněs jo. Bog jo našch Kněs togo stwo- reńa, humožěna a s džaržanja dla, a my smy jogo narožone služabniki a podejšchpniki. Kaž něto služabniki winowate su, swojomu kněsu služyšch, tak smy my tež winowate, Bogu služyšch. Won žějo togodla (Maleach. 1, 6): „Syn dej swojogo nana zesczisch, a služabnik swojogo kněsa; pomli ja něto Woschz, žo jo moja zescz? pomli ja Kněs, žo jo ta bojasn, kotaraž mē sluscha?“

Kak pak dejmy Bogu služyšch? Nejperivej we naš nutschikach. My služymy Bogu nutschkowne, gož sa tym stojmy, aby našche hutšchoby s tym Božym husnaschim, s doměrenim na Boga, s luboscju, s bosasnu, s poslušnosćju, s ponižnosćju přicheschiwo Boga, se spokojnosćju s nim, s modleńim, se žěkom a s Božej chwalbu napolňone byli. Ten grunt takeje Božej služby jo to Bože husnasche. Přicheto, gaž Boga něhusnajomy, ga my tež űamozomy jomu tak služyšch ať won mēsch žo. Zogodla žějo Jěsus